

Finansministeren (Henning Dyremose):

Denne gang spørger hr. Jes Lunde, hvornår arbejdsløsheden vil være fjernet med det tempo, regeringen anlægger, hvis der overhovedet er tale om et fald i 1993.

Jeg synes i og for sig, det er et totalt misvisende spørgsmål. Men det er jo tilladt at stille det, og det er så min pligt at forsøge at besvare det.

På baggrund af en række politiske og økonomiske forudsætninger afgav vi en finanspolitisk redegørelse i maj 1992, hvor vi viste, at under disse forudsætninger kunne vi nedbringe arbejdsløsheden med 150.000 inden år 2000. Der er ikke sket noget som helst i mellemtiden, der ændrer ved, at det er muligt. Jeg vil sågar sige, at under en række forudsætninger er det muligt at gøre det hurtigere, og jeg synes, vi har taget en række skridt i den rigtige retning med den nuværende finanslovaftale.

Det er jo et paradoks, at mens vi har en alt for stor arbejdsløshed, er vi bomstærke på alle andre økonomiske parametre: vi har et kæmpestort betalingsbalanceoverskud, vi har den laveste inflation i Europa; den er så lav, at det er muligt at lave overenskomster til foråret, som både sikrer reallønsudviklingen og konkurrenceevneforbedringen, og når det næste opsving kommer – og det kommer jo på et tidspunkt – står vi derfor utrolig stærkt rustet, og så vil jeg bestemt ikke afvise, at det kommer til at gå hurtigere med bekæmpelsen af arbejdsløsheden end de fleste prognosemagere er i stand til at forudse, fordi der vil være en række psykologiske effekter, som vil trække i den rigtige retning.

Så jeg mener stadig væk, at det er realistisk at sætte sig det mål, at vi skal have fuld beskæftigelse i Danmark inden udgangen af dette årti, samtidig med at vi har betalingsbalanceoverskud og lavinflation og har fjernet underskuddet på de statslige budgetter.

Jes Lunde (SF):

Jeg vil gerne spørge finansministeren, hvorfor det er så urimeligt at spørge til denne sag, når nu finansministeren mener at have svar på rede hånd. Finansministeren lover os fuld beskæftigelse inden år 2000, det er dog opsigtsvækkende, og derfor er det da underligt, at finansministeren synes, det er kedeligt at blive spurgt om det.

Men jeg er selvfølgelig nødt til omvendt at spørge: Hvis finansministeren har en plan, der kan give fuld beskæftigelse inden år 2000, hvorfor kan vi så ikke gennemføre i det mindste en ottendedel af denne plan næste år? Der er jo 8 år til år 2000, og hvis vi skal nå det på de 8 år, var det vel rimeligt at gøre en pæn del af indsatsen i 1993, mindst en ottendedel af den samlede indsats. Mig bekendt er ledighedstallene nu på over 300.000, og det betyder vel, at beskæftigelsesindsatsen næste år burde medføre en garanteret nedgang på mindst 40.000 i arbejdsløsheden. Jeg synes, det står i et vist misforhold til det finanslovforlig, man har indgået, og det vil jeg gerne bede finansministeren kommentere.

Poul Nødgaard (FP):

Jeg bed mærke i, at finansministeren brugte udtrykket, at opsvinget kommer. Det har finansministeren jo brugt ved flere andre lejligheder, hvor det efterfølgende har vist sig, at der kom det modsatte – jeg ved egentlig ikke, hvad det hedder, men det kan man vel finde ud af i en eller anden bog – der kom i hvert fald en nedtur, arbejdsløsheden steg. Jeg kunne godt tænke mig at spørge finansministeren, om det ikke er lidt farligt at sige noget sådant og dermed ligesom foregøgle befolkningen, at nu er der noget på vej.

I øvrigt vil jeg godt sige sammenfattende om de spørgsmål, SF har stillet, at hvis man sendte dem ud til den danske befolkning, tror jeg, at befolkningen vil have forfærdelig svært ved at forstå den akademiske diskussion mellem finansministeren og hr. Jes Lunde. Befolkningen forventer at få et klart, jordnært sprog, hvilke initiativer denne regering vil tage, for at rigtig mange arbejdsløse kan komme i gang igen. Vi har hørt tallet 20.000 i debatten i dag. Jeg må sige, at jeg kunne godt begynde at pille de 20.000 fra hinanden; jeg tror sådan set ikke rigtig på tallet. At de 60-66-årige f.eks. kan få frigivet deres indefrosne dyrtidsportioner fra Lønmodtagernes Dyrtidsfond, sætter jo ikke 5.000 i beskæftigelse, det ved vi alle. Det er bare nogle tal, man fremsætter, for at det skal se ud af noget.

Formanden:

Tillægsspørgsmål er kun på ét minut.